SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 10 | 15. MAJ 1932 | 81. AARGANG

ET BUDSKAB FRA DET PRÆSIDERENDE BISKOPRAAD.

Det Aaronske Præstedomme er en meget vigtig Del af Kirkens Grundvold og Ramme. Dersom det ikke fandtes som en Afdeling af det Hellige Præstedomme, kunde dette Værk ikke virke som Guds sande Kirke. Denne Myndighed var en helt uundværlig Del af den Kirke, som blev oprettet af Frelseren, og som blev taget bort fra Jorden paa Grund af Apostasi efter de fordums Apostles Tid. Da den blev gengivet i disse Dage ved Sendebudet Doberen Johannes, som holdt Myndighedens Nogler fra en tidligere Husholdning, kom den som en ny Aabenbaring. Og dog blev den straks anerkendt at være i fuldkommen Harmoni med Skriftens Lærdomme. Joseph Smiths og Oliver Cowderys Ordination ved dette Sendebud og Bekræftelsen af Præstedommets Nogler aabnede en ny Husholdning af guddommelig Myndighed.

Øgningen i det Aaronske Præstedommes Medlemsskab har holdt Skridt med Kirkens stadige Vækst. I Dag er der gennem hele Kirken henholdsvis 68.026 unge og ældre Mænd, som er iklædt denne Myndighed. De forskellige Virksomheder indenfor Præstedommet har ogsaa vokset betragteligt, særligt i de senere Aar. Det virker særligt i de timelige Affærer og de ydre Ordinancer og spiller en meget stor Rolle i Kirkens Fremgang.

Det indebærer umaadelige Muligheder. Kirkens Fremtid afhænger af Zions Ungdoms Oplæring og Udvikling. Ansvaret for Fremgangen i Missionsarbejdet paahviler hovedsagelig de unge Mænd, der bærer Præstedommet. Aldrig før har der været en Tid, da unge Mænd saaledes i Almindelighed skulde være i Stand til at forstaa, hvorledes man skal leve for at leve et godt og rigtigt Liv og have Mod til at gøre det. Præstedommets Hensigt er at frembringe netop saadanne Resultater. Gennem Oplærelse og Tjeneste til Kirkens Medlemmer fremviser Præstedommets Medlemmer i Eksempel de Egenskaber og Vaner, som det forkynder og hævder. Den guddommelige Aand ledsager ærlige Forsøg hos den Dreng eller Mand, som er beskæftiget paa denne Maade, og inspirerer til en aandelig Kraft og Fasthed, som ikke kan opnaas paa nogen anden Maade. Formaalet med denne store Bevægelse er at berede ethvert af dens Medlemmer paa den grundigste Maade for Tjeneste i Kirken og for et fremgangsrigt Liv.

Skønt Hovedplanen for Præstedommets Oplærelse og Virksomhed er blevet udarbejdet af det Præsiderende Biskopraad, er Maskineriet for Udarbejdelsen af denne Plan fuldt organiseret i Stave, Ward og Missioner. Man venter, at de Stavs-, Ward- og Missionsembedsmænd, som har Ansvaret for dette Arbejde i deres forskellige Afdelinger, vil anvende hele deres Initiativ for at stimulere den størst mulige Interesse og Virksomhed hos ethvert af dets Medlemmer.

Det er ønskeligt, at enhver ung Mand imellem 12 og 20 Aar for sit eget Velfærds Skyld skal søge at gøre sig værdig til og ønske at modtage Ordination til og Forfremmelse i Præstedommet. I denne Hensigt er den gensidige Plan blevet udarbejdet ved Samarbejde af alle Virksomheder indenfor Kirken, der har at gøre med unge Mænd i disse Aldre. Resultatet vil blive Undervisning og Oplærelse af unge Mænd paa alle Omraader af kirkelig Virksomhed.

I dette Aar, 1932, og i de Aar, som vil komme, forudser vi en større Opvaagnen til en Forstaaelse af deres vidunderlige Anledning og Privilegium baade hos dem, som har Ansvaret for Ledelsen, og hos Medlemmerne indenfor Præstedømmet.

Maatte nu enhver Mand faa et klart Billede af dette store Værk og beslutte at gøre sin Del, for at ethvert Medlem skal blive beredt til at forøge og forherlige dette Præstedomme paa den mest fuldkomne Maade.

Sylvester Q. Cannon,
David A. Smith,
John Wells,
Det Præsiderende Biskopraad.

DEN DANSKE MISSION.

FORFLYTTELSE.

Ældste Paul W. Jespersen er blevet forflyttet fra Københavns Distrikt til Esbjerg.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

AALBORG DISTRIKTS FORAARSKONFERENCE.

Aalborg Distrikts Foraarskonference blev afholdt i Dagene 1., 3., 4. og 5. April. Fredag Aften den 1. April blev Konferencen aabnet med en særdeles vellykket Aftenunderholdning af Koret, under Ledelse af Missionær Charles T. Hansen.

Søndag den 3. April fortsattes Konferencen med Præstedømsmode Kl. 9, hvor Missionspræsident Holger M. Larsen besvarede forskellige Spørgsmaal, der blev stillet af Præstedommet. Til Stede var 24.

Kl. 10 Søndag Formiddag blev der afholdt et Møde, der særligt omhandlede Præstedommets Organisation og Opgave. Mange interessante Taler angaaende dette Emne blev givet, og en Demonstration angaaende et Kredslærerbesog i et Hjem blev forevist. Til Afveksling blev ypperlige musikalske Numre givet. Til Stede var 115.

Det næste Møde blev afholdt Kl. 2, hvor Missionspræsident Holger M. Larsen foreslog Kirkens og Missionens Autoriteter til Opholdelse i Soskendes Tro og Bønner. Grenspræsident Valdemar Gerlach foreslog nogle Brødre til Forfremmelse i Præstedommet, hvorefter Tiden blev overgivet til den Kvindelige Hjælpeforening, som udforte et ypperligt Program. Dette Program blev udfort under Ledelse af Søster Cathrine Christensen fra Kobenhavn, Forste Raadgiver i den Kvindelige Hjælpeforenings Hovedbestyrelse. Til Stede var 100.

Aftenmodet Kl. 7 blev ledet af Distriktspræsident J. Charles Christensen. Interessante Emner blev behandlet af Missionærer og Missionspræsident Holger M. Larsen. Koret sang mange gode og smukke Sange til Afveksling. Til Stede var 125.

Mandag Aften Kl. 8 blev der afholdt en lille Afskedsfest for to Brødre, som var forflyttede til andre Distrikter, Ældsterne J. Charles Christensen og Charles T. Hansen. Der blev udfort et godt Program og serveret Forfriskninger.

Tirsdag Aften blev Ungdomsforeningens Konkurrencearbejde udfort, og der blev bestemt, hvem der skulde repræsentere Distriktet ved Konferencen i Aarhus i Pinsen. Der var fuldt Hus, og Aftenen var meget vellykket.

Emil A. Sandberg,
Grensskriver.

ESBJERG DISTRIKTS FORAARSKONFERENCE.

Esbjerg Distrikts Foraarskonference, som blev afholdt i Dagene 15., 17., 18. og 19. April, var i enhver Henseende meget vellykket. Den blev aabnet med en Koncert Fredag Aften Kl. 8, under Ledelse af Broder Morten Hansen. De forskellige Numre fik en meget god Udforelse.

Sondag Morgen Kl. 9 blev der afholdt et Præstedomsmode, hvor Præsident Larsen besvarede Spørgsmaal, der blev stillet, og gav Raad og Instruktioner. Til Stede var 19.

Det næste Mode blev afholdt Kl. 10 og blev ledet af Distriktspræsident Levi B. Thorup. Et interessant Program med Præstedommet som Hovedemne blev udfort. Til Stede var 72.

Kl. 2 Eftermiddag blev der atter afholdt Mode, hvor Missionspræsident Holger M. Larsen foreslog Kirkens og Missionens Autoriteter til Opholdelse i de Helliges Tro og Bonner. Ældste Levi B. Thorup blev hæderligt aflost fra sin Stilling som Præsident over Esbjerg Distrikt, og Ældste Charles T. Hansen blev indsat i hans Sted. Ældste Hyrum Dale Andersen blev ligeledes hæderligt aflost fra sit Arbejde som Missionær i den Danske Mission. Efter at de forskellige Forretninger var udfort, blev Tiden overgivet til den Kvindelige Hjælpeforening, som udforte et interessant Program. Til Stede var 72.

Kl. 7 blev der afholdt et offentligt Mode, hvor gode og interessante Taler blev holdt af Missionærerne og Missionspræsident Holger M. Larsen. Til Stede var 93.

I Lobet af Mandagen blev der afholdt Missionærmode. Om Aftenen holdt Ungdomsforeningen og den Kvindelige Hjælpeforening en festlig Sammenkomst til Ære for de Brodre, der var aflost for at rejse hjem, og den helt igennem vellykkede Konference blev afsluttet Tirsdag Aften med et Program af Ungdomsforeningen, hvor det Program, Esbjerg vil udfore i Aarhus, blev præsenteret. Mandag var der 55 og Tirsdag 94 til Stede.

N. C. H. Lovendahl,
Grensskriver.

KØBENHAVNS DISTRIKTS KONFERENCE.

Kobenhavns Distrikts Konference, der blev afholdt i Dagene 29. April., 1. og 3. Maj, blev meget vellykket. Fredag Aften den 29. April blev der afholdt en god og interessant Koncert under Ledelse af Broder Valdemar Jacobsen og med Soster Else Hansen ved Orglet.

Sondag Morgen blev der afholdt Præstedomsmode Kl. 9 og offentligt Mode Kl. 10, hvor der blev udfort et meget inter-

essant Program med Præstedommets Arbejde som Hovedemne. Særlig Interesse vakte en god Demonstration af Kredslærernes Besog i et Hjem. Til Stede var 112.

Det næste Mode blev afholdt Kl. 2. Efter at Missionspræsident Holger M. Larsen havde foreslaaet Kirkens og Missionens Autoriteter til Opholdelse i de Helliges Tro og Bønner og foreslaaet nogle Forandringer, blev Tiden overgivet til den Kvindelige Hjælpeforening, som under Ledelse af Soster Thora Petersen udforte et ypperligt Program. Til Stede var 82.

Ved Aftenmodet, som blev afholdt Kl. 7, blev det samme gode og interessante Program, som havde været efterfulgt ved alle de ovrige Konferencer i den Danske Mission dette Foraar, udfort. Sangkoret bidrog meget til den gode Aand, der var til Stede, ved at synge mange smukke og opbyggende Sange til Afveksling. Til Stede 139.

Mandag blev der afholdt Missionærmode, og Tirsdag Aften blev Konferencen afsluttet med et meget vellykket Program af Ungdomsforeningen, ved hvilken Lejlighed Deltagerne til de forskellige Konkurencer i Aarhus blev bestemt. De unge udforte ved denne Anledning et ypperligt Arbejde og gjorde Dommernes Arbejde temmelig vanskeligt. Salen var helt fyldt af en interesseret Forsamling.

E. M. G.

KØBENHAVNS GLEANER-PIGER AFHOLDER FEST.

Den 20. April 1932 blev der i Kobenhavns Gren afholdt en Aftenunderholdning, der var lidt udenfor det sædvanlige. Det er nemlig forste Gang i den Danske Missions Historie, at »Gleaner-Pigerne«, en af vore yngste Organisationer indenfor Ungdomsforeningen, afholdt en offentlig Opvisning. Den vakte stor Interesse hos de Hellige i Kobenhavns Gren, som havde fyldt Salen til sidste Plads.

Et ypperligt og interessant Program blev udfort af de unge Piger. En Prolog, skrevet for Anledningen af Soster Eva M. Giertsen, blev oplæst. En Del af »Gleaner-Pigerne« gav under Ledelse af deres dygtige Instruktrice, Soster Anny Krebs, en meget vellykket Gymnastikopvisning. Et Stykke, »Froken Hansens Pensionatskole«, der var skrevet for Anledningen af Søster Lillian L. Larsen, blev opfort og vakte stort Bifald. Det nystartede Gleaner-Kor sang under Ledelse af Soster Yelva Christensen en Række smukke Sange. Der var desuden en Række Solo-Numre og Oplæsninger. Efter Programmet var der Salg af Forfriskninger og forskellige andre Ting, og Søskende viste deres Interesse for Sagen ved at kobe hver eneste Ting, der var til Salgs. Økonomisk indbragte Festen

et Overskud paa ca. 100 Kr., der blev givet som Hjælp til Ombygning af Grenens Flygel.

Naar man tager i Betragtning, hvor kort Tid »Gleaner-Pigerne«s Organisation har eksisteret i den Danske Mission, maa en saadan Aften kun opfattes som et Udslag af stor Arbejdslyst og Offervilje, og vi vil gerne lykonske Kobenhavns »Gleaner-Piger« med den vellykkede Aften. *E. M. G.*

DEN NORSKE MISJON.

AVLØSNING.

Distriktspresident Wilford Ezra Edman, som har virket som misjonær i de siste 26 måneder i den Norske Misjon, er blitt hederlig avløst fra sitt arbeide, med tillatelse til at vende tilbake til sitt hjem i Salt Lake City, Utah.

I 13 av de 26 måneder, han har tilbragt i misjonsmarken, har han presidert over Oslo distrikt. Denne stilling utfyldte han med ære og reiser hjem efter å have utført en ypperlig misjon, og han har erhvervet sig mange venner, som ønsker ham en behagelig reise til hans hjem og kjære.

Han reiser fra Southampton den 7 mai 1932 paa S.S. »Leviathan«.

Hyrum D. Jensen,
Misjonspresident.

OSLO DISTRIKTS KONFERENSE.

Oslo distrikts konferense begynte med en konsert, der blev avholdt fredag den 15 april, under ledelse av sangkorets leder, broder Hartvig Bruun, med søster Mary Jensen som organist og broder Otto Gebhardt som formann. Konserten var i enhver henseende meget vellykket.

Ved møtet lørdag aften blev der gitt en rapport ved lederne av de forskjellige hjælpeorganisasjoner indenfor distriktet, og der viste sig å være en meget god fremgang på alle områder.

Søndagsskolens konferense blev avholdt søndag morgen. Søndagsskolene fra Oslo, Drammen og Fredriksstad utførte et meget godt og passende program. Den røde tråd, som gikk gjennem hele programmet, var: »De fordele søndagsskolen gir«. Møtet blev avsluttet med bemerkninger av misjonspresident Hyrum D. Jensen.

I løbet av eftermiddagen blev der avholdt et møte for lederne av de forskjellige organisasjoner og medlemmene av de forskjellige grensforstanderskaper. President Jensen gav

instruksjoner med hensyn til det fremtidige arbeide i hver organisasjon.

Avslutningsmotet dannet en meget passende klimaks til hele konferensen. Distriktspresident Wilford E. Edman foreslog kirkens og misjonens autoriteter til opholdelse i de helliges tro og bonner. Korte taler blev gitt av eldste Adolph M. Nielsen og distriktspresident Wilford E. Edman samt soster Margaret A. Jensen. Den siste taler var misjonspresident Hyrum D. Jensen, som talte til den store forsamling av over 400 mennesker.

Londag blev der avholdt et misjonærmote, hvor der blev gitt instruksjoner for det kommende kvartal av president og soster Jensen.

Wilford E. Edman,
Distriktspresident.

TRONDHEIMS DISTRIKTS KONFERENSE.

Trondheims distrikts tremånedlige konferense begynte den 2 april kl. 8. Tilstede var misjonspresident Hyrum D. Jensen og soster Margaret A. Jensen. Lederne for de forskjellige hjelpeorganisasjoner gav rapporter angaaende arbeidet i lopet av de siste tre måneder. Tilsidst var der en tale av misjonspresident Hyrum D. Jensen.

Sondagsskolens konferense blev avholdt sondag morgen. Barna i Trondheims gren utforte et godt program. Broder Emil J. Evensen representerte Narvik grens sondagsskole med en kort tale. President og soster Jensen talte og gav råd og opmuntring til de hellige.

Sondag eftermiddag blev der avholdt et mote under ledelse av misjonspresident Hyrum D. Jensen. Alle funksjonærerne i hjelpeorganisasjonerne og medlemmene av grenens forstanderskap var tilstede. Ypperlige råd og instruksjoner blev gitt i dette mote.

Motet sondag aften var godt besokt av soskende og fremmede. Distriktspresident Marvin M. Benson foreslog kirkens og misjonens autoriteter til opholdelse i soskendes tro og bonner. Han gav også en kort rapport over det misjonsarbeide, som var utfort i distriktet i de forlopne tre måneder. Forstanderen for Narviks gren, Emil J. Evensen, holdt en kort tale, efterfulgt av soster Margaret A. Jensen. De avsluttende bemerkninger blev gitt av president Hyrum D. Jensen. Konferensen blev avsluttet med en fest mandag aften. En god ånd var tilstede i alle moter, og soskende og fremmede var alle glade over den anledning, de hadde hatt til å være tilstede.

Marvin M. Benson,
Distriktspresident.

BERGENS DISTRIKTS KONFERENSE.

Bergens distrikts tremånedlige konferense blev avholdt den 9 og 10 april. Misjonspresident Hyrum D. Jensen, søster Margaret A. Jensen og distriktspresident Wilford E. Edman var tilstede.

Misjonærmotet blev holdt lordag eftermiddag, og instruksjoner for det fremtidige arbeide blev gitt. Alle, som var tilstede, bar et meget stærkt vidnesbyrd angaaende sannheten av evangeliet.

Lordag aften blev der avholdt et rapportmote, hvor alle organisasjoner gav rapporter angående det arbeide, som var utfort i lopet av de siste tre måneder. Eldstene W. Deloss Hansen og Leslie A. Johnson og misjonspresident Hyrum D. Jensen var talerne.

Sondag morgen blev der avholdt en konferense for distriktets sondagsskoler. Et program blev utfort av sondagsskolens elever. Talerne var president og soster Jensen samt distriktspresident Wilford E. Edman.

Sondag eftermiddag blev der avholdt et mote for lederne av de forskjellige organisasjoner. Der blev gitt instruksjoner av misjonspresident Hyrum D. Jensen. Der var ogsaa taler av soster Margaret A. Jensen og distriktspresident Wilford E. Edman.

Søndag aften blev det siste konferensemote avholdt. Kirkens og misjonens autoriteter blev foreslått til opholdelse i soskendes tro og bonner. All avstemning var enstemmig. Der var taler av distriktspresident Wilford E. Edman, soster Margaret A. Jensen og misjonspresident Hyrum D. Jensen. Der var mange venner og soskende tilstede ved alle moter.

Herman J. Hogensen,
Distriktspresident.

DØDSFALD I OSLO GREN.

Soster Karoline Laurene Larsen dode den 17 april 1932 og blev begravet den 21 april på Nordre Gravlund. Begravelsen blev holdt under ledelse av Oslo grens forstanderskap med broder Thorvald Karlsen som taler.

Soster Larsen blev fodt i Drammen den 15 september 1851 og har været et trofast medlem af Kirken i de siste 37 år.

Graven blev indviet av broder Hilmar Simonsen.

HISTORIAN'S OFFICE
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
47 E. South Temple St.
SALT LAKE CITY, UTAH

PRÆSTEDØMMET

KREDSLÆRERNES LEKTIE FOR JUNI.

Ferietiden.

Fjenden er vaagen. Dens Sværd er loftet, men dens Hensigter kan hindres ved Tro — ved stadig voksende Tro. Fjern den, og du giver Fjenden fri Adgang. Dette kan let gores gennem Ferietiden. Sommerdagene opmuntrer til de Ting, som drager os bort fra Kirken. Krænk ikke Guds Hellige Aand. Vi behover den mest nu. Husk, at alt afhænger af vor Tro og Flid, og disse Ting maa være stadige og vedblive indtil Enden. »Men se, jeg kan intet Haab have for disse, undtagen de blive forsonede med Kristus og gaa ind ad den snævre Port og vandre paa den lige Sti, som forer til Liv, samt vedblive at vandre paa Stien, indtil deres Provelses Dage er til Ende.« (II. Nephi 33: 9.)

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS FOR JUNI.

»Kom, folg mig,« lod vor Frelsers Bud.
Saa lad os i hans Fodspor gaa.
Med Sonnen og vor Herre Gud
Fuld Enhed da vi vil opnaa.

KORLEKTIER FOR JUNI.

Senior- og Juniorklassen:

Joh. 10: 16: »Og jeg har andre Faar, som ikke høre til denne Fold; ogsaa dem bor jeg fore, og de skulle hore min Rost; og der skal blive een Hjord, een Hyrde.«

Børn over 10 Aar:

Math. 5: 6: »Lad saaledes eders Lys skinne for Menneskene, at de kan se eders gode Gerninger, og ære eders Fader, som er i Himmelen.«

Børn under 10 Aar (for forste Sondag i Juni):

»Thi for at I skulle blive holdte i Live, har Gud sendt mig hid foran eder.«

FORSLAG TIL 2½ MINUTTERS EMNER.

Juniorklassen:

1. Kristi Besog hos Nephiterne.
2. Hvad var Hovedbetydningen af Joseph Smiths forste Syn?

Børn over 10 Aar:

1. Elsk eders Fjender.
2. Fortæl om Miraklet med Jairus' Datter.

3. Jesus stiller Stormen.
4. Hvorledes kan vi anvende Frelserens Udtalelse: »Kom og folg mig«, paa vor Tid?

Born under 10 Aar:

1. Fortæl om den lille Moses ude blandt Sivene.
2. Moses og den brændende Busk.

NATUREN AF GUDS BEFALINGER.*

1. *To Slags Befalinger.* Udtrykket »Befaling« kan defineres som et officielt Mandat, der udgaar fra en Hersker, specielt som et Edikt, der udgaar fra Gud. Befalinger, som udgaar fra en jordisk Hersker, er sandsynligvis baseret paa Vedkommendes egen Vilje snarere end paa fundamentale Sandheder og Realiteter. Et Eksempel paa denne Slags Mandat er det Krav, som den katolske Kirke stiller til dens Medlemmer om at skrifte mindst een Gang om Aaret. Paa den anden Side, naar Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige modsætter sig Brugen af Alkohol, saa er dette bygget paa afgjort kendte fysiologiske Sandheder. Hovedhensigten med denne Lektie er at afgore, til hvilken af disse Klasser Guds Befalinger er henhorer. Med andre Ord, er de blot et Resultat af guddommelig Vilje, eller er de grundet paa absolut Nodvendighed?

2. *Upassende Holdning.* Den Holdning, som mange Mennesker indtager ligeoverfor Guds Befalinger, giver ikke Plads for nogen Tvivl om, at de er betragtet som et Udslag af »hans eget Forgodtbefindende«. Set fra dette Synspunkt er der ikke stor Forskel paa Guddommen og en jordisk Monark, som udsender Ordrer hovedsageligt for at tilfredsstille sine Indfald.

3. Tilstrækkeligt Bevis paa, at denne Fortolkning findes hos mange Mennesker, kan ses af deres Holdning ligeoverfor f. Eks. Bon, særlig naar de beder om Tilgivelse for Synd. Deres Bonner er ikke meget forskellige fra et uartigt Barns Bonner, naar det beder sine Forældre om ikke at straffe det for noget forkert, det har gjort, og de synes, ligesom Barnet, at tænke, at dersom de beder længe nok, saa vil Forældrene maaske forandre deres Syn. Enkelte Kristne har endog tænkt, at Betaling af Pengesummer vilde tilskynde Gud til at undlade at straffe for Synd.

4. Dersom Gud var en saadan hævngerrig Lovgiver, vilde han ikke aftvinge mere Respekt end en jordisk Monark, som

---

* Lektie for Søndagsskolens Senior og Juniorklasser 22. Maj.

kunde lade sig forlede af dem, som stod højt i hans Gunst. Retfærdigheden vilde ophøre at eksistere, thi under saadanne Forhold vilde der ikke være »Lighed for Loven« for alle Guds Børn, da kun de, som var i Stand til at paavirke ham til at forandre Mening, vilde undgaa deres Straf. Han vilde give Frelse til de faa, som behagede ham, og straffe de store Skarer, som ikke behagede ham. Underligt nok er dette nøjagtig den Slags Gud, som mange Kristne synes om at tro paa.

5. Det er uværdigt for én, der tror paa Gud, at ville tillægge ham noget, der tyder paa Uretfærdighed. Gud anser ikke Personer og vil domme enhver Person i nøjagtig Overensstemmelse med hans Fortjenester. Uretfærdighed og Begunstigelse er utænkelig hos den menneskelige Races Fader. Hans Love er nødvendigvis retfærdige og af almindelig Anvendelse.

6. Ingen jordisk Fader vilde sætte en Række kunstige Regler op blot for at tilfredsstille sin egen Lyst. Langt mindre vilde en almægtig Skaber af sine Børn kunne fordre Ting, som ikke var grundlagt paa absolut Nødvendighed. I Sandhed, Herrens Befalinger er et Udtryk for de Betingelser, som maa opfyldes af hvert eneste Individ, idet det stræber fremad mod Frelse.

7. *Naturens Lov.* Vi faar vor bedste Opfattelse af Lovens Betydning ved at iagttage, hvorledes Naturfænomenerne stadigt vender tilbage under de samme Forhold. Der er ikke Undtagelser for Loven.

8. Lovens Uforanderlighed er en af de grundlæggende Faktorer, som gør menneskelig Fremgang mulig. Solen kommer op og gaar ned ifølge Lov. Ved Brand udvikles der Varme. Jern er altid tungt. Vand løber altid ned ad Bakke. Sukker er altid sødt, og Is er altid kold. Dersom Naturens Love var foranderlige, kunde man ikke stole paa den, og man kunde ikke nyttiggøre sig dem. Men saaledes, som de er, skaffer deres Enhed en af de grundlæggende Faktorer for Menneskets Fremgang tilveje.

9. *Menneskets Forhold til Loven.* Menneskets første Skridt til at nyttiggøre sig Loven, er at blive bekendt med den og dens Virkemaader. Derefter maa det være i Stand til at tvinge den til at gøre dets Vilje. For at illustrere: Dampkraften var opdaget, og dens Nyttiggørelse i Lokomotivet fulgte snart. Mennesket er steget til dets nuværende høje Grad af Civilisation hovedsagelig som et Resultat af, at det har tvunget Loven under sin Vilje. Men dersom man ikke kunde stole paa Loven, saa vilde dette selvfølgeligt være umuligt.

10. Paa den anden Side kan ukontrolleret Lov resultere i Menneskets Tilbagegang eller endog Ødelæggelse. Benzin kan

(Fortsættes.)

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Holger M. Larsen	Eva M. Giertsen

1829 — 15. MAJ — 1932.

Paa Bredden af Susquehanna Floden nedbøjede to unge Mænd sig i Bøn til Herren den 15. Maj 1929, nemlig Joseph Smith og Oliver Cowdery.

De paakaldte Herren i ydmyg Bøn, og — se — en Herrens Engel (Johannes den Døber) nedsteg til Jorden og lagde sine Hænder paa deres Hoveder, idet han udtalte følgende Ord:

»I Messiæ Navn meddeler jeg eder, mine Medtjenere, det Aaronske Præstedomme, som indehaver Noglerne til Engles Betjening og til Omvendelsens Evangelium og Daab ved Neddyppelse til Syndernes Forladelse; og dette skal aldrig igen borttages fra Jorden, forend Levis Sønner atter frembære et Offer for Herren i Retfærdighed.«

Det var første Gang siden Frelserens Dage, at Fuldmagt og Myndighed igen blev givet til Jorden, saaledes at Menneskenes Børn igen kunde forrette Evangeliets Ordinancer i denne Husholdning. Senere, i Juli Maaned, skænkede Peter, Jakob og Johannes det Melkisedekske Præstedomme, som giver Himmeriges Riges Nøgler.

Hvad Betydning har Præstedømmet for os? Paaskønner vi Værdien af det? Er det nødvendigt for Udførelsen af Evangeliets Ordinancer?

Disse er Spørgsmaal, som er af stor Nødvendighed for os som Sidste Dages Hellige. Om det var nødvendigt, at Evangeliet skulde gengives til Jorden, saa var det ogsaa nødvendigt, at Fuldmagten og Myndigheden til at handle i Guds Navn skulde gengives. Vi, som holder Præstedømmet, paaskønner denne Velsignelse, og vi ønsker at leve værdige Liv, saa at vi aldrig skal tabe Aanden af dette Præstedomme.

Jeg undres paa, om vore Søstre forstaar, at de holder Præstedømmet i Forening med deres Mænd? Og om end ogsaa de ikke er i Stand til at forrette Evangeliets Ordinancer, saa er de dog deltagtige i de mange Velsignelser, som kommer igennem Præstedømmet. Om dette er Tilfældet, burde vore Søstre paaskønne det Ansvar, som paahviler dem, ved at opmuntre deres Mænd til at leve saadanne Liv og udføre

deres forskellige Pligter i Præstedommet paa en saadan Maade, at de kan modtage de mange Velsignelser, som henhorer til denne Orden.

Kvinderne har stor Magt over deres Mænd, hvad det angaar at hjælpe eller opmuntre dem i Udforelsen af deres Pligter.

De burde aldrig lægge nogen Hindringer i Vejen med Hensyn til Mændenes Besog af deres Moder eller med Hensyn til deres Arbejde som Kredslærere. Heller ikke burde Brødrene lægge Hindringer i Vejen for, at deres Hustruer skal kunne udfore deres forskellige Pligter. De burde ikke paa nogen mulig Maade, hverken i Ord eller Gerning, faa deres Hustru til at fole, at de, fordi de holder Præstedommet, paa nogen Maade er storre eller bedre. Lad os erindre: »En Mand er ikke bedre end hans Gerninger.«

Hensigten med Menneskenes Eksistens er evig Udvikling baade for Mand og Kvinde. Om dette Maal skal opnaas, maa vi arbejde i Fællesskab, og vor Udvikling maa begynde paa denne Jord.

Derfor, naar vi taler om Præstedommet, saa er det givet til Menneskenes Born, saa at Mand og Hustru kan gaa Haand i Haand igennem denne Provestand. Og foruden det Hellige Præstedomme kan de ikke opnaa en fuld og evig Frelse i det celestiale Rige.

Holger M. Larsen.

(Fortsat fra Side 229.)

benyttes til at transportere Mennesket fra Kontinent til Kontinent, men dersom det ikke er i Stand til at kontrollere Lovene angaaende Benzin, saa kan de resultere i Menneskets øjeblikkelige Dod. Loven maa da være en Faktor for baade godt og ondt, og dette afhænger af, hvorvidt Mennesket er i Stand til at kontrollere dens Virkninger.

11. Det er derfor ikke underligt, at Gud har givet Mennesket nojagtige Instruktioner om, hvad det skal gore for at blive frelst. De jordiske Forældre lærer ogsaa flittigt deres Børn Nodvendigheden af at leve paa rigtig Maade. I begge Tilfælde begynder denne Undervisning, for Individet selv er i Stand til at forstaa Aarsagerne til de Ting, som bliver fortalt det. Der er ingen Forældre, der venter med at fortælle et Barn, at en varm Ovn vil brænde det, indtil Barnet er gammelt nok til at forstaa Aarsagerne til, at dette vil finde Sted. Derfor fortæller Gud i sin Naade sine Born om talrige Ting, der kræves af dem, længe for de selv er i Stand til at forstaa Nodvendigheden af disse Ting. Hvem kan f. Eks. forklare, at Syndernes Forladelse bliver tilgivne ved Lydighed mod Lo-

ven om Daab, og dog har Gud hævdet den absolute Nødvendighed af at efterleve denne Lov.

12. *Udsættelse af Lydighed hindrer Fremgang.* Det er endvidere farligt for en Person at udsætte Opfyldelsen af en Lov, indtil han er blevet bekendt med alle Aarsagerne for denne Lov, thi ved at gore dette kan han til en stor Grad hindre sin Fremgang for ikke at sige helt stoppe den. Tænk hvad der vilde ske, dersom en Mand vilde forlange at kende Aarsagerne f. Eks. for alle elektriske Fænomener, for han vilde benytte sig af disse Love.

13. Gud har, i sin Godhed og uendelige Kærlighed, lagt den Vej, som Mennesket maa folge for at naa det evige Livs Land, og soger paa enhver Maade at faa Mennesket til at folge denne Vej. Gud er selv vel bekendt med Vejen, thi han har selv vandret den i Fortiden ved Tidsaldres tungt Arbejde. Han kan sammenlignes med en Vejleder, som personligt havde vandret Vejen, og som var ivrig for, at andre skulde erholde de samme Herligheder, han selv havde opnaaet.

14. Hvad vil der blive af de Personer, som af forskellige Grunde er kommet bort fra Vejen og er vandret ind i en Ørken eller ufremkommelige Bjerge? Det eneste Svar, som kan gives, er, at Vejen maa folges, dersom Maalet skal naas.

15. Men lykkeligvis er der, ved Guds Naade, Anledning til at vende tilbage til Stien for dem, som onsker at gore saa. Nogle, som gaar bort fra Vejen, vender næsten ojeblikkeligt tilbage. Nogle bliver længere borte. Men det er meget faa, som nogensinde vandrer saa langt bort, at det er umuligt for dem at vende tilbage.

16. Paa den anden Side er det indlysende, at den Tid, som anvendes til at gaa paa Sideveje, altid hindrer Fremgangen mod Maalet, som er det evige Liv. Og det er heller ikke saa sandsynligt, at Syndens Virkninger forsvinder i samme Øjeblik, den, der har gjort ondt, angrer sin Handling.

17. Loven er ikke et hævngerrigt Edikt, som bliver udgivet af Gud, og som kan forandres eller annulleres i individuelle Tilfælde. Tværtimod den er Udtryk for de virkelige Betingelser, som maa opfyldes af ethvert Guds Barn, som onsker at opnaa visse Velsignelser. Gud har i sin store Kærlighed til Menneskeheden fortalt sine Born nojagtigt, hvad de maa gore for at naa Maalet, som er det evige Liv, og han benytter ethvert Middel, som er i hans Magt, for at tilskynde dem til at følge hans Raad.

Spørgsmaal.

1. Hvad er Betydningen af Ordet »Befaling«?
2. Hvad er Forskellen paa Guds Befalinger og Menneskenes Befalinger i Almindelighed?

3. Hvad forstaar vi med Udtrykket »Lovens Natur«?
4. Hvorledes og hvorfor vil Lydighed til Loven hjælpe Menneskeheden til at gaa fremad mod Fuldkommenhed?
5. Hvorfor er det, at de, som virkelig forstaar Gud, aldrig taber Respekten for ham?

SØNNEN OG HANS MISSION.*

1. I denne Tid, da der er saa megen Strid og Uenighed angaaende Jesu Kristi Guddommelighed, er det inspirerende at studere den Vished, hvormed Kirken udtaler sig med Hensyn til dette Emne. Det skulde være klart for alle, som tror paa Bibelen, at Jesus ikke blot eksisterede med Faderen, før Verden blev skabt, men at han virkelig var een af Guddommen med Faderen fra Begyndelsen. Men i de sidste Aar er Skriften blevet saa fuldkommen materialiseret af dens Kritikere, at endog Jesus, Guds Søn, i Almindelighed bliver betragtet som ikke mere end et menneskeligt Væsen med sjældne Evner og Dygtighed.

2. Men Kirken er en positiv Modstander af en saadan Opfattelse. Læs Johannes' Vidnesbyrd i Joh. 1: 1 og 14. Mesterens egen Erklæring til Nephiterne, i III. Nephi 9: 15, er heller ikke til at misforstaa. Ved det himmelske Syn, som blev givet til Profeten Joseph Smith, sagde Faderen om Sønnen: »Dette er min Søn, den elskede, hør ham.« Skrifterne, baade gamle og nye, udtaler sig med en saadan absolut Sikkerhed, at en Fornægtelse af denne Kendsgerning er ensbetydende med en Fornægtelse af selve Skriften og derfor ogsaa af Gud.

3. Jesus blev forud ordineret til sin jordiske Mission ved det Raad, som blev afholdt i Himmelen, før Jordens Grundvold blev lagt, og derfor var hans Tilsynekomst her paa Jorden i nøjagtig Overensstemmelse med den forud lagte Plan. Profeterne havde bekendtgjort hans Komme i Tidsaldre, før det virkelig skete, og da Tiden før hans Fødsel kom, blev han hilst velkommen af en himmelsk Hærskare, der prisede Gud og frydede sig over Lammets Fødsel.

4. Hans Liv her paa Jorden var ikke i nogen mindre Grad et Vidnesbyrd om hans Guddommelighed. Fra hans første Dag i Templet til Sjælekampen i Getsemane bar han en Guds Værdighed. Hans Tilgivelse af Synderen, hans Revselse af det onde og hans Raad til de værdige giver fuldt Svar til

---

* Lektie for Søndagsskolens Senior- og Juniorklasser 29. Maj.

dem, tvivler paa hans overjordiske Magt. Hans Død og Opstandelse skaffer det endelige Bevis tilveje.

5. Tidligere i Historien havde Adam, der ogsaa var en Søn af Gud, overtraadt Faderens Raad, og ved at gøre dette bragt Død over den menneskelige Race. Hvis Døden ikke blev fjernet, vilde blive en vedblivende Forbandelse for Menneskeheden. Selv om den bibelske Beretning siger, at Adams Ulydighedshandling bestod i at spise den forbudne Frugt, saa er der mange, som tænker, at dette kun er symbolsk for et meget dybere Princip.

6. Mormons Bog giver meget klar og tydelig Underretning med Hensyn til Adams Overtrædelse. Læs hvad Fader Lehi siger til sin Søn Jakob i III. Nephi 2: 22—25. Betragt ogsaa hvad Adam selv siger i Moses 5: 10—11. Det er derfor indlysende, at de Forbandelser og Beskyldninger, som af den gejstlige Klasse er blevet frembragt mod den menneskelige Races Fader paa Grund af den Uret, som han i Almindelighed bliver antaget at have bragt over Verden, er uden Berettigelse. I Virkeligheden er det modsatte Tilfældet. Han staar næst efter Mesteren som en af Menneskehedens største Velgørere. Endvidere er de Ting, som bliver betragtet som Onder, der blev bragt over Menneskene ved Adams Udelukkelse fra Eden, en nødvendig Del af Frelsensplanen. Profeten Alma forklarer, hvad der vilde have sket, dersom Adam havde faaet Lov til at forblive i Edens Have og nyde af Livsens Træ. (Alma 42: 5.)

7. Den mest iøjnefaldende Virkning af Adams Overtrædelse var maaske Forandringen fra den oprindelige udødelige Tilstand til den dødelige med alle dertil hørende Svagheder og Ufuldkommenheder. Det er tvivlsomt, om en mere revolutionerende Forandring nogensinde vil finde Sted i den menneskelige Familie, maaske ikke en Gang med Undtagelse af selve Opstandelsen. Lad Læseren forsøge at forestille sig den Tilstand aldrig at have været syg eller at have manglet Føde eller at have frygtet Døden, og lad ham saa tænke sig, at alle disse og tusinde andre Svagheder blev kastet over ham. Intet Under, at denne Forandring er blevet fremstillet som et »Fald«, og dog har vi guddommelig Forsikring om, at det var en nødvendig Del af Frelsensplanen.

8. Og da derfor Adam kom ud af Edens Have til en øde og ensom Verden, hvor han maatte tjene sit Brød i sit Ansigts Sved, saa kan han let være kommet til den Slutning, at Herren var vred paa ham. Det samme var Tilfældet med Eva, særligt naar man tager i Betragtning de Svagheder, som hendes Legeme maatte ligge under for.

9. Da Mennesket kom i denne jordiske Tilstand, skete der ogsaa en aandelig Adskillelse fra Faderen, det vil sige i den

Udstrækning, at Forbindelsen mellem de to var meget mindre intim end før. Dette var antagelig et Resultat af en eller anden Egenskab ved det dødelige Legeme, snarere end at Faderens Kærlighed skulde ophøre eller forandres. Desuden var den aandelige Adskillelse ikke fuldkommen. Læs Moses 5: 4.

10. Der var derfor en dobbelt Virkning af Adams Overtrædelse: der var en fysisk Død, hvorfra Mennesket ikke kunde opstaa, og der var en aandelig Død eller Adskillelse, som det ogsaa stod udenfor Menneskets Magt at fjerne.

11. Kort efter, at Adam og Eva var drevet ud af Edens Have, fik de Befaling fra Himmelen til at ofre de første af deres Hjord som et Offer til Herren, og senere fik de Grunden at vide. (Moses 5: 6—8.)

12. Nøjagtigt hvorledes Kristus med sin Død paa Korset sonede for Adams Ulydighed og saaledes friede Menneskene for de forfærdelige Virkninger, som ellers vilde have kommet, er der selvfølgelig ingen, som kan forklare. Det synes imidlertid at være det eneste rimelige, at eftersom den dødelige Virkning var blevet bragt over Menneskene ved een Person, saa skulde den ogsaa fjernes ved een. Vor Uvidenhed med Hensyn til Aarsagerne for det, som hændte paa Golgata, formindsker paa ingen Maade Sandheden og Betydningen af dets Resultater.

13. Jesus modte Højdepunktet af Menneskenes Fordømmelse paa Korset, saaledes som kun en Gud kunde gøre. Urokkelig og med fuld Kundskab om, hvad der skulde gøres, gik han op til Korset, og der bønfaldt han Faderen om at tilgive dem, som korsfæstede ham. Denne Handling var Opfyldelsen af det, som var blevet besluttet i Raadet i Himmelen, hvor Jesus tilbød at forløse Menneskene fra Dødens Virkninger og at give ethvert Individ en Anledning til at udarbejde sin egen Frelse, og Æren for det, som blev udført, skulde tilkomme Faderen. Hvor passende er ikke Frelserens Ord: »O Fader, herliggør du mig nu hos dig selv med den Herlighed, som jeg havde hos dig, før Verden var.« (Joh. 17: 5.)

14. Forsoningens Virkninger kan deles i to. For det første er Menneskeheden i sin Almindelighed forløst fra den fysiske Døds Virkninger. I denne Forbindelse er Aabenbarerens Ord af særlig Betydning: »Og jeg saa de døde, store og smaa, staa for Gud.« Ethvert menneskeligt Væsen vil saaledes, uden Hensyn til dets Liv paa Jorden, blive oprejst fra de døde i Opstandelsen. I Sandhed, Apostlen Paulus var berettiget i at raabe: »Død, hvor er din Brod, Grav, hvor er din Sejr?« (I. Kor. 15: 55.)

15. Paa den anden Side skaffer Forsoningen en Anledning

for ethvert Individ til at arbejde sig tilbage til Faderens Nærværelse. Men i dette Tilfælde er det overladt til Mennesket selv at gore sit Valg. Det kan gore godt eller ondt, eftersom det selv vælger. Dette Princip er ogsaa et Resultat af Raadet i Himmelen, hvor det blev besluttet, at Menneskets Handlefrihed skulde holdes ukrænket. Dersom Mennesket blev tvunget ind i Himmelen, vilde dets medfødte Rettigheder til at nyde Livet være odelagt.

16. Saaledes er alt blevet gjort af Faderen til Bedste for hans Born. Læs hvad Frelseren selv siger i denne Forbindelse i Joh. 3: 15—17.

Spørgsmaal.

1. Hvad har i den sidste Tid været den herskende Tendens hos mange Mennesker i Verden med Hensyn til Tro paa Jesus?
2. Hvad er Kirkens Stilling til dette Spørgsmaal? Hvad bygger vi vor Tro paa?
3. Hvad var Hensigten med Overtrædelsen?
4. Hvorfor er vi som Sidste Dages Hellige saa taknemmelige for Resultaterne af Overtrædelsen, og hvorfor ærer vi Adam og Eva for den Del, de havde i den?
5. Hvorpaa bygger vi vor Tro, at Faldet og Forlosningen var en Del af Herrens store Plan?
6. Hvilke var de to store Virkninger af Forsoningen?

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

22. Maj.

DE TOLV APOSTLE BLIVER KALDET.

Hjemmestudium: Math. 9: 9; Luk. 6: 2—19; Math. 10: 1—42.

Jesus vedblev at undervise, velsigne og helbrede. Han blev mere og mere bekendt, og stadig kom der Folk til ham, der onskede at lære mere angaaende hans vidunderlige Lærdomme og at blive helbredede af ham.

Han havde allerede kaldet 6 Mænd til at folge efter ham. Du erindrer de 4, der blev kaldet til at være Menneskefiskere.

Da Jesus gik om i Byen, saa han en Skatteopkræver, en Jode, som havde nedsat sig selv i sine Medmenneskers Øjne ikke blot ved at blive en af de foragtede Skatteopkrævere, men ogsaa ved at blive en Tjener af de forhadte Romere, deres Herskere. Denne Mand var Mathæus. Han havde hort Jesus, og han havde fulgt efter ham for at lære mere angaaende de Lærdomme, han prædikede. Jesus sagde til ham: »Folg mig.«

Havde Mathæus Indvendinger? Nej, han stod straks op og fulgte ham. Mathæus blev en af Jesu trofaste Følgesvende, og han lærte mange Ting angaaende Frelseren, og disse Ting har han nedskrevet i den Bog, som bærer hans Navn. Der blev nu saa mange, som onskede at høre Evangeliet, at Jesus ikke kunde komme alle Steder selv, og derfor blev det nødvendigt, at han fik Hjælp, dersom hele Folket skulde høre Frelserens Lærdomme forkyndt. Disciplene lærte af ham ved hans Eksempel og hans Undervisning, de følte hans Kraft mere og mere for hver Dag, og de blev mere og mere skikket til det vidunderlige Arbejde, de senere vilde blive kaldet til at gøre.

En Aften, efter at Disciplene var gaaet til Hvile, vendte Jesus tilbage til Bjerget, det Sted, hvor han senere holdt sin vidunderlige Prædiken, »Bjergprædikenen«. Her, i Stilheden og Ensomheden, søgte Jesus, Guds Søn, sin Himmelske Fader i Bøn. Han forstod, at det var af meget stor Betydning, at de rette Mænd blev valgt til at være Apostle, og selv om han kendte Menneskene og kunde læse deres inderste Tanker, søgte han Herrens Hjælp i det Arbejde, som stod for ham.

Hele Natten tilbragte han i Bøn til Gud.

Om Morgenen, da Disciplene var samlede om ham, udvalgte Jesus blandt dem de Mænd, som senere skulde blive hans Apostle, ordineret til at bære hans Værk fremad og forkynde Evangeliet til Verden. Syv af dem, som blev valgt, har vi hørt om før, men Navnene paa de øvrige fem hører vi for første Gang, naar Jesus giver dem det endelige Kald. De tolv, som blev valgt, var: Simon Peter, Jakob, Johannes, Andreas, Filip, Bartholomæus, Mathæus, Thomas, Jakob (som undertiden bliver kaldt Jakob den Anden), Judas (som undertiden bliver kaldt Taddæus), Simon Zelotes og Judas Iskariot. Disse tolv Mænd fik nogle bestemte Instruktioner af Mesteren, og de var endnu mere fuldkomment beredte til at gaa ud og forkynde Frelserens Evangelium. Han gav dem Myndighed til at undervise i hans Navn, til at helbrede de syge og have Magt over det onde.

Med den Kundskab, som disse retfærdige Mænd havde opnaaet, og med den Myndighed, som Jesus havde givet dem, var de rede, da det næste Kald kom fra Mesterens Læber: »Gaa ikke hen paa Hedningers Vej og gaa ikke ind i Samaritanernes By. Men gaa hellere hen til de fortabte Faar af Israels Hus. Men paa eders Vandring skulle I prædike og sige: Himmeriges Rige er kommet nær. Helbred syge, opvæk døde, rens spedalske, uddriv onde Aander. I har modtaget det for intet, giv det for intet.«

Da Jesus gav dem denne Opgave, sagde han: »Folg mig.« Han kunde have sagt: »Forkynd de Ting, som I har hort mig forkynde, og gor de Ting, som I har set mig gore.«

---

29. Maj.

BJERGPRÆDIKENEN.

Hjemmestudium: Math. 5: 1—20.

Det Bjerg, hvor Jesus trak sig tilbage for at bede, og hvor han havde valgt og ordineret sine Apostle, var et ideelt Sted til at samle en Skare. Det var et koligt, græsdækket Sted i en Fordybning mellem to smaa Toppe, et naturligt Amfiteater med Højder som Baggrund og med en naturlig Skraaning ned mod Bredderne af den smukke Genesaret So. Dette var i Sandhed et vidunderligt Sted for Frembærelsen af den vidunderlige Tale, som Frelseren holdt, og som vi kalder Bjergprædikenen.

Det var sandsynligvis den samme Dag, at Frelseren havde ordineret sine Apostle, eller det har maaske være nogle faa Dage senere, kort Tid for han sendte dem ud for at forkynde Evangeliet.

Jesus talte ved denne Lejlighed som ellers med den Myndighed og Kraft, som Bevidstheden om hans guddommelige Mission gav ham. I enkle Ord talte han til Mængden saaledes, at de kunde forstaa det. Her opstod ingen Tvivl, thi her var der en Lærer, som forstod dem, og som de kunde forstaa.

Bjergprædikenen er en af de storste Taler, som nogensinde er afholdt af nogen Person, og indeholder nok Sandhed til at bringe Frelse til hvilken som helst Efterfølger af Kristus, der er villig til at leve sit Liv i Overensstemmelse med disse Lærdomme.

Vi maa erindre, at dette Folk var meget nidkært med Hensyn til »Loven«, som Moses havde givet dem. Jesus vidste, at Joderne med Fanatisme klyngede sig til hvert Bogstav i Loven, men at de ofte glemte selve Aanden af Loven og opfyldte de ydre Ting for at blive beundret af Mennesker. Jøderne folte, at de stod saa højt hævet over deres Medmennesker. De var hovmodige og despotiske.

Jesus sagde: »Tro ikke, at jeg er kommen for at ophæve Loven eller Profeterne. Jeg er ikke kommen for at ophæve, men for at opfylde.«

»Salige er« var Begyndelsesordene til de forste faa Sætninger i hans Tale. Velsignelser blev lovet de fattige, de ydmyge, de fredsommelige, de rene af Hjertet, de, der hungrede og torstede efter Retfærdighed, og de, der blev forfulgte. Læs

disse smukke Ord ofte, thi du vil blive inspireret af deres Enkelhed og Skonhed.

Som vi har set, henvendte Jesus en Del af sin Tale direkte til sine Apostle. »I er Jordens Salt«, »I er Verdens Lys«. Han havde valgt dem til at forkynde hans Evangelium, og de maatte forstaa deres store Ansvar. Og ligesom en By paa en Hoj ikke kan skjules, saaledes skulde heller ikke disse Apostle skjules, men de skulde opfore sig saaledes, at Folk vilde bemærke dem paa Grund af deres Godhed og derved blive bragt til Kristus.

Hvor megen Misforstaaelse og Sorg i Verden i Dag kunde være undgaaet, dersom de Principper, som blev forkyndt ved denne mindeværdige Anledning, kunde blive erindret og efterlevet af dem, som kalder sig hans Efterfolgere.

Den gamle Lov lærte, at Synd medførte Lovens Straf. Jesus forkyndte, at Synd, forsaavidt som Synderens Skyld angik, begyndte i Tanken, og at det at tænke paa Synd eller onske at deltage i den, allerede var Synd, og at man derfor skulde afholde sig fra at se paa det onde. Personens Aand, Motiv og Hensigt skulde altid være i Overensstemmelse med de guddommelige Lærdomme om Retfærdighed, og da vilde der blive Fred, Harmoni, Kærlighed og en god Aand blandt Menneskene med vor Himmelske Faders Velsignelse til dem, som levede for at opfylde Frelserens Bud: »Vær fuldkomne, ligesom eders Himmelske Fader er fuldkommen.«

Spørgsmaal.

1. Til hvem blev Bjergprædikenen henvendt?
2. Nævn nogle af de Ting, som var af almindelig Interesse.
3. Hvilke Dele af Bjergprædikenen var rettet direkte til Apostlene?

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

KORLEKTIE FOR 22. MAJ.

Vov at gore ret,
Vov at være sand,
Det Arbejde, du har,
Ingen anden gore kan.

22. Maj.

JOSEFS BRØDRE KOMMER TIL ÆGYPTEN.

Tekst: I. Mos. 42.

I syv hele Aar samlede Josef Korn til Kongen af Ægypten. Og det gik ganske, som Josef havde fortalt Kongen. Der kom syv daarlige Aar, da der ikke voksede noget Korn. Alle Men-

nesker manglede Korn. Farao sagde til dem: »Gaa til Josef. Han vil fortælle eder, hvad I skal gøre.«

Josef aabnede alle Forraadshusene og solgte Kornet. Folk fra alle de omliggende Lande kom for at købe. Jakob, som boede i Kanaan, hørte, at han kunde købe Korn i Ægypten. Han sendte sine ti Sønner derned, men Benjamin, den yngste, beholdt han hjemme, da han følte, at han ikke kunde skilles fra ham, selv om det blot var for en kort Tid.

Jakobs ti Sønner kom til Ægypten og kom til Josef for at købe Korn af ham. De bøjede sig dybt til Jorden for ham. Han kendte dem, men de kendte ham ikke igen. Josef talte det ægyptiske Sprog og var klædt i en kongelig ægyptisk Dragt, saa det var intet Under, at de ikke kendte ham.

Josef elskede sine Brødre. Og han vilde meget gerne se sin Fader og sin yngste Broder. Men det var klogt af ham først at se, om han kunde stole paa sine Brødre. For lang Tid tilbage véd du, at disse Mænd endog havde solgt deres egen Broder.

Derfor kaldte Josef dem Spioner og talte haardt til dem. De svarede: »Vi er alle Sønner af én Mand. Vi er ærlige Mænd. Dine Tjenere er ikke Spioner. Vi er tolv Brødre. Den yngste er hos sin Fader, og én er ikke mere.« Men Josef ønskede at prøve dem. Han sagde, at dersom de talte Sandhed, vilde de efterlade en af dem i Fængsel i Ægypten, medens de øvrige drog hjem for at hente deres yngre Broder.

Da de hørte ham sige dette, tænkte de paa alt det onde, de havde gjort mod Josef. De sagde til hinanden: »Vi véd, at vi har gjort forkert mod Josef. Han bønfaldt os om at vise Barmhjertighed, men vi vilde ikke høre paa ham. Og derfor kommer alt dette onde over os nu.«

Da de talte til hinanden, vidste de ikke, at Josef forstod, hvad de sagde. Tidligere havde han talt til dem ved Hjælp af en Mand, som forstod baade hebraisk og ægyptisk.

Da Josef saa, hvor bedrøvede de var for det onde, de havde gjort, tilgav han dem i sit Hjerte. Han vendte sig bort og græd, thi han elskede sine Brødre. Derpaa vendte han sig igen mod dem med et alvorligt Ansigt. Han tog en af dem, Simon, lige for deres Øjne og bandt ham. Derpaa sagde han Farvel til dem.

Idet de var i Færd med at gaa, bad Josef sine Tjenere, at de skulde lægge Pengene, som de havde betalt, tilbage i deres Kornsække. Han vilde ikke modtage nogle Penge af dem. Han gav dem ogsaa Føde, som de kunde spise paa Vejen hjem. En saadan Mand var Josef.

Brødrene blev i Ægypten den Dag for at hvile og for at give deres Æsler Mad og Hvile. En af dem saa Pengene, der

laa overst i hans Kornsæk. Da blev de alle bange. De sagde til hinanden: »Hvad er det, Herren har gjort imod os?«

Da de kom hjem, fortalte de deres Fader alt, hvad der var sket. De fortalte, at den Mand, som var Landets Herre, havde talt haardt til dem og beholdt deres ene Broder, medens de drog hjem for at hente Benjamin.

Alle Mændene aabnede deres Sække, og Pengene faldt ud. Da Jakob og hans Sonner saa Pengene, blev de meget bange.

Og Jakob fortalte dem, at Benjamin ikke maatte rejse til Ægypten med dem. Dersom der skulde ske noget ondt med ham, var han sikker paa, at han selv vilde dø af Sorg.

Og hele denne Tid var Josef i Live. Hans Fader behøvede ikke at græde for ham. Josef var ligesaa ængstelig efter at se sin Fader og sine Brodre, som de var efter at se ham.

Næste Gang vil vi faa at hore, om de fik hinanden at se.

---

29. Maj.

KORLEKTIE.

»Thi for I skulde blive holdte ved Live, har Gud sendt mig hid foran eder.«

FAMILIEN GENFORENET.

Tekst: 1. Mosebog 43, 44, 45, 46.

Josefs Brodre var meget bedrøvede, fordi de havde været saa onde mod ham. Nu var det Josef, som gjorde dem ulykkelige. Han havde sagt, at de maatte bringe Benjamin til ham, og Simon, deres Broder, havde han beholdt i Ægypten. Brodrene onskede at gore alt, hvad Josef bad dem om, men deres Fader, Jakob, vilde ikke lade Benjamin rejse til Ægypten.

Da Brodrene havde været hjemme nogen Tid, var alt Kornet spist, og Jakob bad dem at rejse for at kobe noget mere.

Juda bonfaldt sin Fader om at sende Benjamin med og sagde, at han selv vilde være ansvarlig for, at Benjamin kom tilbage i god Behold.

Og da gav Jakob med Sorg i Hjertet sin Tilladelse til, at Benjamin rejse med, og han sendte rige Gaver med til Ægypten.

Brodrene drog til Ægypten, og da Josef fik Benjamin at se, blev han meget lykkelig, og han befalede sine Tjenere at indbyde alle Brodrene til Middag i hans Hus.

Derpaa bragte Josefs Tjener Simon til dem. Han gav deres Æsler Mad, og han indbod dem alle til at træde ind i Josefs Hus.

Da Josef kom hjem, gav de ham deres Gaver og bøjede sig til Jorden for ham. Josef spurgte: »Er eders Fader endnu i Live og er han rask?« De svarede: »Din Tjener, vor Fader,

er endnu i Live og er sund og rask.« Og de bøjede sig for ham. Da Josef saa sin Broder Benjamin, sagde han: »Er dette eders yngste Broder, som I talte om?« Og han vendte sig mod ham og sagde: »Gud være dig naadig, min Søn.«

Josef var saa lykkelig, at han gik ind i sit Værelse og græd af Glæde. Derpaa vaskede han sit Ansigt og kom ind igen. Derpaa spiste de alle.

Den næste Morgen gjorde Brødrene sig rede for Hjemrejsen og begav sig paa Hjemvejen. Men da de havde rejst et kort Stykke, kom Josefs Tjener ridende efter dem og sagde, at Josefs Sølvbæger var blevet stjaalet. Brødrene vidste godt, at de var uskyldige i dette Tyveri. Og derfor bad de Tjeneren undersøge deres Sække og sagde, at dersom Bægeret blev fundet i en af deres Sække, skulde Ejeren gaa med tilbage til Ægypten som Josefs Slave. Stor var deres Sorg og Fortvivlelse, da Bægeret blev fundet i Benjamins Sæk. En af Josefs Tjenere havde lagt det der. Men Brødrene vilde ikke lade Benjamin gaa tilbage til Ægypten. De var mere trofaste mod ham, end de en Gang havde været mod Josef. De drog alle tilbage til Josefs Hus. Juda tilbød at være Slave i Benjamins Sted. Han sagde, at dersom Benjamin ikke kom tilbage, vilde deres Fader dø af Sorg.

Josef kunde ikke skjule sin Glæde for dem. Han sagde: »Kom hen til mig. Jeg er Josef, eders Broder, som I solgte til Ægypten.« Han sagde, at de ikke mere skulde sørge over, hvad de havde gjort. »Thi for at I skulde blive holdte ved Live, har Gud sendt mig foran eder,« sagde han. Derpaa kyssede han dem alle.

Han sendte dem tilbage med Vogne og Kameler for at bringe deres Fader og hele Familien til Ægypten. Jakob blev meget lykkelig over at høre, at hans elskede Josef var i Live og havde det godt.

Da Jakob og Josef mødte hinanden, græd de af Glæde. Josef gav sin Fader og sine Brødre et godt Hjem og rigelig Føde.

INDHOLD:

Et Budskab fra et Biskop-raad	219	Søndagsskolen	227
Den Danske Mission	221	Redaktionelt	230
Den Norske Misjon	224	Naturen af Guds Befalinger	228
Præstedømmet	227	Sønnen og hans Mission	233
		Lektier for Børneklasser	236

Udgivet af den danske og norske Mission.
Præsident for den danske Mission: HOLGER M. LARSEN, Priorvej 12, København F.
Præsident for den norske Mission: HYRUM D. JENSEN, Osterhaugsgaten 27, Oslo.

Trykt hos F. E. Bording.